

הצב מוצא בית

ד. גיבס

ק. קאצר

מ. פוולר

"האם אתה מחפש דבר מה?" שאל
החלזון.
"כן חלזון. אני מחפש את ביתי. אולי
ראית אותו במקרה?"

יום אחד הצב הלך בשדה. הוא הסתכל
הנה והנה, הוא הסתכל למרחק והסתכל
קרוב. ואז הוא פגש בחלזון.

**"לא, לא ראיתי" ענה החלזון, אבל אעזור לך לחפש.
הוא טיפס על שריון הצב והצב המשיך ללכת עם
החלזון על גבו.
הם הסתכלו והסתכלו אבל לא ראו כל סימן של בית.
השמש עמדה גבוה בשמיים.**

A colorful bird with a white head, black face, and orange and blue body is perched on a thin branch. In the foreground, the head of a yellow snake with a grey top is visible. The background is a plain, light-colored wall.

אחר כך עברו ליד דרור.
"האם אתם מחפשים דבר מה?" שאל הדרור.
"כן דרור. אנו מחפשים את הבית שלי. אולי ראית
אותו במקרה?"
והדרור אמר: "לא, לא ראיתי, אבל אעזור לכם
לחפש."

הוא נפנף בכנפיו ועף.
"אבל אתה עף מהר מדי" התלונן הצב.
הדרור חזר. "טוב, אז גם אני אשב על גבך."
הצב המשיך ללכת עם החלזון והדרור על גבו. הם
חיפשו וחיפשו אך לא ראו כל סימן של בית. השמש
התחילה כבר להנמיך.

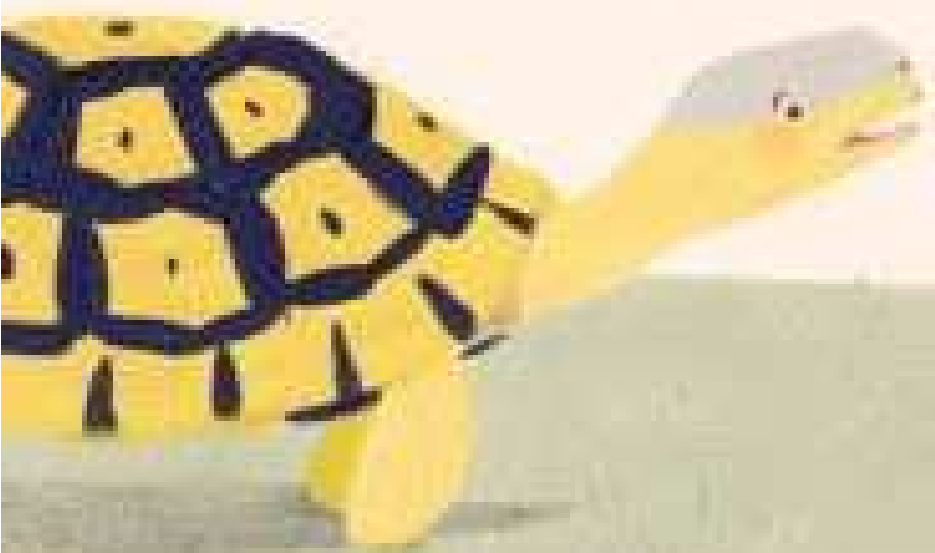
הם עברו ליד חיפושית משה רבנו.
"האם אתם מחפשים דבר מה?" שאלה
החיפושית.
"כן, אנו מחפשים את הבית שלי" אמר הצב
"אולי ראית אותו?"

**"לא, לא ראיתי, אבל אעזור לכם לחפש"
ענתה חיפושית משה רבנו.
היא עלתה על השריון של הצב והוא
המשיך עם החלזון, הדרור והחיפושית על
גבו.
הם הסתכלו והסתכלו אבל לא ראו כל
סימן של בית. התחילה כבר רוח.**

אחר כך עברו ליד עכבר שהכין זר
פרחים.
"אתם מחפשים משהו?" שאל העכבר.
"כן, עכבר. אנו מחפשים בית שלי. אולי
ראית אותו?"

הצב הלך עם החלזון, הדרור, חיפושית משה רבנו
והעכבר על גבו.
הם הסתכלו והסתכלו אבל לא ראו כל סימן של בית.
הרוח זרקה עליהם יבשים תחת רגליו של הצב.

"לא ראיתי" ענה העכבר "אבל אעזור לכם
לחפש!"

והוא קפץ על גבו של הצב. "חכה, רק
אאסוף את הפרחים שלי."
הצב חיכה. העכבר אסף את הפרחים
מהאדמה והם המשיכו.

הרוח נעשתה חזקה, השמיים החשיכו.
"אוי, איפה הבית שלי?" קרא הצב.
רעם נשמע בגבעות. ברק נראה מרחוק.
התחיל לטפטף גשם.
"הו! איפה ביתו של הצב?" שאלו החלזון,
הדרור, חיפושית משה רבנו והעכבר.

הרוח נשפה חזק וטאטאה את החלזון, הדרור,
החיפושית והעכבר מגבו של הצב.

ואז בא הברד ודפק בשריונו של הצב.
הצב נבהל והתכווץ לתוך השריון שלו.
כאן היה חמים ונעים.
"הי! הנה הבית שלי!"

"הנה ביתו של הצב!"